

Az angyal válaszol

Könyvismertető

„Az Új Világ hozzátok kiált – születésért.”

dokumentum, lejegyezte MALLÁSZ Gitta

Mikor úgy tűnik, hogy minden összeomlik, talán valami egészen új van születőben. Rajtunk múlik létrejötte. **Megújulás csakis belülről indulhat.**

Ezt élte meg Budapesten, a második világháború embertelensége közepette négy fiatal művész. Hanna, Gitta, Lili és József nem tehetetlen áldozata a külső eseményeknek. Szomjasan keresik az igazat, az élet célját, az ember helyét és felelősségét. Váratlanul, fénnel telített erő jelenlétét érzik, mely fokról-fokra új távlatokat nyit előttük. Tizenhét hónapon át tart a tanítás, melyből 88 beszélgetés maradt ránk, Gitta lejegyzésében. Ez a dokumentum 1988-ban, első magyar kiadásakor kapta **Az angyal válaszol** címet.

A könyv minden szava erőt és reményt ad, felelősségünkre, emberi méltóságunkra és szabadságunkra ébreszt. Elűzi a félelmet, biztat, megújít, a „lehet” és a „szabad” felé küld. Felegyenesít : „Égjetek, éljete ! Fénnel teljete ! Ébredjete, keljete fel ! Fényetek kell! Lényetek ég...Nem lehettek fáradtak, ha az Újban cselekedtek.”

Bár örökérvényű, a tanítás katartikusan aktuális. A ma emberéhez szól, ébresztő útikalauzként, hogy modern világunk zaklatottságában EMBERRÉ nemesedjünk.

Bárhon nyitjuk ki, a tömör gyökszavak zengése – mint az ősi ráolvasók rigmusai – sejtjeink mélyéig hatol. Magas rezgésfokuk gyógyító erejű. Áthallásaik, szójátékaik szinte égető ereje, költészete a fordításokban elgyengül, kifakul. Archaikus nyelvezete számtalan külföldit úgy megigézett, hogy ebből a könyvből tanult magyarul.

Hanna, Gitta, Lili és József életéről kevés adat maradt ránk, sírhelyük sincs, ahová elzarándokolhatnánk. „Az öröm az Új Világ levegője” az a hely, ahol mindig találkozhatunk velük. Szerepüket Gitta így jellemezte : „Hóvirágok voltunk, az Új Tavasz hírnökei. Át kellett törnünk jégen, fagyon és viharokon. Nektek már könnyebb lesz.”

A háború alatt Gitta több mint 120 zsidó asszony és gyermek életét mentette meg, majd az ezt követő nehéz évek után életútja 1960-ban Párizsba vitte, s ő bőröndjében a „Füzeteket”. Itt férjével és kis baráti csoportunkkal, belekezdett a jegyzetek fordításába. Újra és újra leszögezte: „**nem szerzője vagyok e könyvnek, csak (egyik) írnoka**”. Mert ennek a könyvnek nincs szerzője. A tanítás nem Dallos Hannáé és nem Mallász Gittáé. Itt szent írásról van szó, amelyben ezt olvassuk: „legyetek névtelenek”. Mallász Gitta nem csatolta életrajzát a kiadásokhoz, a fényképét sem. Névtelenül adta tovább a tanítást, sugárzó örömmel... és nagy felelősséggel.

Tíz évig tartott a jegyzetek franciára fordítása, de kiadása reménytelennek látszott. 1974-ben Claude Mettra, a párizsi rádió főszerkesztője rádiójátékban adta elő,

Gitta hangjával. Másnap több mint hatezer levél sürgette az adás írásbeli publikálását. Így jelenhetett meg 1976-ban franciául „**Párbeszéd az angyallal**” címmel, Aubier-Montaigne kiadónál. Fergeteges sikere nyomán a fordítások hosszú sora indult el.

Gittát hiába hívták olvasó-találkozókra, visszavonult. Minden porcikája elutasította a guru-szerepet, melyet igyekeztek ráragasztani: „*Hanna adott hangot az angyaloknak, én csak az egyik írnök vagyok. **Mindenkinek személyesen kell megértenie és megélnie az angyalok üzenetét.***”

Sok tudós kereste fel. Henry Corbin vallástörténész hívta fel Gitta figyelmét arra, hogy „**Párbeszéd az angyallal**” az ősi sumer, iráni, görög, zsidó, arab és keresztény angyalok és szeráfok szerepét világítja meg.

Gitta elbűvölte a tudományos világot. Cordobában például, *Az Univerzum két olvasata* című nemzetközi kongresszuson. Nobel díjas tudósok és világhírű kutatók előtt, a „*budaligeti angyalok*” megvilágításában értelmezte a kozmosz holografikus, sokdimenziós szerkezetét. Gitta e tanításból értette meg, hogy új korszakba léptünk, amely mindannyiunktól megújult látásmódot kíván.

A zürichi Jung Intézet pszichológusai 1983-ban hívták meg először, hogy a „belső mesterrel”, az angyallal való kapcsolatáról faggassák. Gitta ott, a színültig telt teremben érezte át, tanúskodnia kell arról, hogy ez a kapcsolat olyan természetes volt, hogy mindannyiunk számára lehetséges. „*Teljesen hétköznapi emberek voltunk, ezért választottak minket: hogy megmutassuk, hogyan változtathatja meg az isteni tanítás a teljesen banális emberek életét.*”

Ezután már vállalta a meghívásokat, előadásokat, turnékat, s az újság, a rádió és a TV-riporterek ostromát bámulatos derűvel viselte el. A legnagyobb példányszámú lapok adtak hangot neki. Bár továbbra is leginkább annak örült, ha mindannyiunk mindennapi táplálékává vált a könyv: autóbuszsofőrök, fodrászok, ápolónők, pincérek vallomásait gyűjtötte. 85 éves koráig özönlöttek hozzá a látogatók.

Fáradhatatlanul járta Franciaország, Németország, Belgium, Hollandia és Svájc nagyobb városait, intézményeit. Előadásait így kezdte: „*Nem hirdetek semmiféle új filozófiát, sem új vallást, nem tartok csoport-nevelést, nem vagyok szekta-vezér és egyetlen tanítványom sincs...*” Sugárzó jelenléte, humora, tömör és velős beszéde, modernsége, életszeretete annyira felfokozta az angyal-szöveg erejét, hogy az egyetemi aulák zsúfolásig teltek a lelkes tömegekkel. Személyiségén keresztül az angyalok üzenete testet öltött.

Gitta naponta ezrével kapta a leveleket a világ minden tájáról. Ezekre adott válaszait Aubier-Montaigne négy kötetben adta ki. „*Ahogy megéltem a Beszélgetéseket*”; „*Szülők nélkül szült gyermek*”; „*Ugrás az ismeretlenbe*”; „*Kis beszélgetések tegnap és ma*” – a könyvek címe.

A belga TV 1989-ben forgatott róla filmet, a francia TV 1992-ben, Gitta halála előtt hat héttel, „*Az angyalok írnoka*” címmel. A párizsi Magyar Intézet és több

francia intézmény rendszeresen vetíti e filmeket megemlékezések keretében, óriási sikerrel, lelkes tömeg részvételével.

A „**Párbeszéd az angyallal**” harminc éve bestseller. Tizenkét nyelven egymást érik a kiadások, tizenöt nyelvre fordítva terjed a nagyvilágban. A kopt és kínai kolostorok szerzetesei olvassák, Jeruzsálemben arab és héber fordítás készül. Gittáról és a „*magyar angyalokról*” több tucatnyi írás jelent meg külföldön, – egyesek még „irigylik” is tőlünk. Ideje hát, hogy ismét „hazataláljon” a tanítás.

A hajdani első magyar kiadás hetek alatt elfogyott. Évek óta új kiadást sürget a magyar olvasóközönség, melynek most örömmel tesz eleget Kardos Gyöngyi Margit, keleti nyelvész és természetgyógyász, Gitta barátnője és munkatársa. Kívánja, hogy a könyv „megújulást hozzon minden olvasó életében”.

Az új magyar kiadást támogató spontán felajánlásokért: Juliette Binoche, Michel Cazenave, Françoise Hardy, Dominique Raoul-Duval, Bang Haija és számos segítő felé hálás köszönetet mond a Kiadó.

Néhány idézet „**Az angyal válaszol**” külföldi fogadtatásáról:

A könyvből sürgető hívást hallunk: hagyjátok el régi félelmeiteket, az Új hívására hallgassatok! *És minden lépésetek virágzó szigetté válik, ahová a többiek lépni tudnak.* Ahhoz, hogy lábunk alatt megszülessenek ezek a virágos szigetek, hogy megtanuljunk élni a jelen pillanatban, az örök pillanatban, ahonnan felszínre tör az Élet, gyakran hiányzik a bátorságunk, és az önbizalmunk is. A „**Párbeszéd az angyallal**” segít, hogy erre rátaláljunk.

(A francia kiadó, Dominique Raoul-Duval előszava)

A „**Párbeszéd az angyallal**” magvait az angyalok hintették el. Harminckét éven át mélyen a földben maradtak, majd 1976-ban, a francia kiadás megjelenésével, feltörték a kemény földkérget; azóta úgy terjednek, akár a tűz – nem: akár a fény. Mára eljött az emberiség tavasza, egy új kor, és ezek a szavak hatalmas lehetőségeket nyithatnak meg előttünk.

(Mallász Gittával interjú)

Boldog vagyok, hogy rátaláltam erre a könyvre. „**Az angyal válaszol**” legmélyebb lényegemet érinti.

(Yehudi Menuhin)

A „**Párbeszéd az angyallal**” az egyszerűség transzcendens valósága felé vezet, és a transzcendens valóság egyszerűségét villantja fel.

(Narciso Yepes, spanyol gitárművész)

A „**Párbeszéd az angyallal**” egy zuhogó lávafolyam. Kétségtelen, hogy nem emberi lények szavait olvassuk, hanem az angyalokét, melyek lánggra lobbantják a szellemet. Maga a tűz árad belőlük, és mintha valami „behajtani tilos” tábla megőrizné minden romantikától.

(Pierre Jovanovic, francia újságíró)

A „**Párbeszéd az angyallal**” állandó segítségem. Mikor először kinyitottam, egyvégtében el kellett olvassam, nem tudtam letenni. Tucatszámra vásároltam a példányokat és osztogattam ismerőseimnek: tovább kellett adnom, amit kaptam. Forgatás közben gyakran elővettem és ittam szavait, például amikor a „*Pont Neuf szerelmeseit*”, a „*Végzet*”-et, vagy „*Az Angol beteg*”-et forgattuk. „*Ha te átváltozol, az anyagnak is át kell változnia*”. A színész mestersége az átváltoztatás: a negatív erők teremtő energiává alakítása. Az átváltozás lehetősége adja a reményt. Én a reményt szeretném továbbadni az embereknek.

(Juliette Binoche, Oscar díjas francia filmszínésznő)

Gitta oly mértékben eredeti volt, annyi egyszerűséget, melegséget sugárzott, hogy mindenkit magával ragadott. Égett a meggyőződéstől, humorát soha nem vesztette el, s felháborodott, hogy egyesek „ki akarják sajátítani”. Meglepett, mennyire **megrögzötten visszautasította, hogy őt „angyalinak” tartsák**. Volt benne valami konokság, a föld súlyának az ereje és az az életszeretet, mondhatni az élet hatalma, mely azokból sugárzik, akik tudják, hogy elvégezték a feladatukat. Soha nem felejttem el azt a vacsorát, amelynek során egyáltalán nem az angyalról beszélünk, hanem a bor jótékony hatásairól és Gitta szikrázó védőbeszédet mondott a pezsgő erényeiről. Ezen az estén úgy éreztem, megsejtettem, mi **a konkrét spiritualitás**.

(Michel Cazenave, író, a francia Rádió kulturális programvezetője)

A „**Párbeszéd az angyallal**” mondhatom a legkedvesebb könyvem. Akkor és ott olvasom, ahol éppen kinyitom, és mindig tömör tanítás árad belőle. Annyira gazdag, hogy meditálni kell rajta, sokáig hordozni, engedni, hogy dolgozzon önmagamban. Mélysége belém hatol, átjár. Minden egyes részt így szeretek, nem megérteni akarom, inkább egyfajta meditációs állapotban átadom magam neki. Ez a könyv maximálisan pozitív, reményt keltő. Az is vonzó benne, hogy nem kötődik semmiféle tanhoz. Lényegében minden vallástól független, akkor is ha zsidó-keresztény ízű kifejezéseket tartalmaz, mert egy valódi szellemi dimenzióba segít.”

(Françoise Hardy, szanzonekésnő)

Patrice Van Eersel interjúja MALLASZ Gittával, az öbölháború idején:

– Gitta: Az emberek nem értik, hogy mi négyen, hogyan tudtuk elviselni a második világháború szörnyűségeit. Egy fontos dolgot megtanultunk: a háború nem a harcmezőkön dől el, s nem is a legfelsőbb vezetők tanácskozásain, hanem egy rejtettebb harcmező elkerülhetetlen következménye.

– P. Van Eersel: Mi ez a láthatatlan harcmező?

– Gitta: Tudnunk kell, hogy minden emberi mosoly háborús terveket aknáz alá. Hogy minden konstruktív gondolat csökkenti a destruktív erők hatását, és minden béke utáni vágy csitítja a harcok tüzét. De tudnunk kell azt is, hogy minden negatív érzélem utat nyit a rombolás felé. Mi, a ma élők, egészen biztosan nem véletlenül vagyunk tanúi ennyi háborúnak. Mindannyian felelős harcosok vagyunk a történelem nagy mérlegén. Nem, mint a külső események tehetetlen áldozatai, hanem éppenséggel azok az „utolsó cseppek”, amelyek a mérleget az élet vagy a megsemmisülés irányába billenthetik.

Tudatosan viselni ezt a felelősséget: ez az emberi méltóság.

Fejtő Ferenc, író, a párizsi Magyar Intézetben rendezett Mallász Gitta esten elhangzott beszámolójából:

Feleségemhez járt Neuilly-be egy kedves francia pedikűrös asszony, aki mikor engem megismert, kérdezte tőlem, hogy ismertem-e egy honfitársamat, Mallász Gittát. Mondtam, hogy igen, de miért kérdezi?

–Azért, mert most olvastam a könyvét, *Párbeszéd az angyallal* címmel, és én egy ilyen pompás, megragadó és bölcs könyvet még sohasem olvastam. Teljesen megváltozott tőle az életem.

–Jól ismertem Mallász Gittát – mondtam neki – a férje a feleségem gyerekkori barátja volt. De ő nekem sosem beszélt erről a könyvről, úgyhogy sietek megvenni és el fogom olvasni.

Még nem olvastam el, amikor Fiesolében, Firenze fölött meglátogattam egy nagy spanyol festő özvegyét, aki maga is csodálatos faliszőnyegeket szövött középkori módon. Beszélgetés közben megkérdezte tőlem, hogy olvastam-e a *Párbeszéd az angyallal* c. könyvet.

– Miért érdekl? – kérdeztem.

– Mert, ha nem, olvassa el! Én már hetek óta csak ezt a könyvet olvasom újra és újra. Így még nem hatott rám könyv, egész életemet megváltoztatta, – mondta.

Íme, egy olyan könyv, amely ugyanolyan életformáló hatással van egy francia pedikűrös asszonyra, mint egy nagy firenzei művészre! Most már igazán el kell olvasnom ezt a könyvet! Hátha az én életemet is megváltoztatja.”